

Boże
lekarstwo na
świat, który
oszalał

Boże lekarstwo na świat, który oszalał

Nie musimy dziś przekonywać nikogo, że świat oszalał. To szaleństwo egoistycznego świata przejawia się praktycznie w każdej dziedzinie życia, zarówno krajowego, jak i międzynarodowego. Z tego powodu świat jest pełen cierpienia. Na rozległych obszarach ziemi miliony ludzi umierają z głodu, a strach przed jeszcze gorszymi wydarzeniami wypełnia serca ludzi na wszystkich kontynentach. Wydaje się, że nie ma sposobu, aby uciec od niszczycielskiego wpływu tego, co się dzieje, pomimo najlepszych wysiłków naszych najbardziej utalentowanych mężów stanu i władców, aby odwrócić sytuację.

Jest to czas przepowiedziany przez Jezusa, który powiedział, że „narody będą w zamęcie, zdezorientowane przez szalejące morza i dziwne fale. Ludzie będą przerażeni tym, co zobaczą nadchodzące na ziemię” (Łk

21:25,26). Z punktu widzenia świata istnieje dobry powód do strachu. Jezus powiedział, że wraz z tym strachem pojawi się zakłopotanie, a greckie słowo przetłumaczone tutaj jako „zakłopotani” () dosłownie oznacza „bez wyjścia”. Dlatego świat jest przepelniony strachem. Ludzie nie widzą wyjścia z tego dylematu, nie widzą wyjścia z szaleństwa ludzkich zachowań w czasach, które Jezus opisał jako „wielką niedolę, jakiej nie było od początku świata aż do teraz i jakiej nigdy więcej nie będzie” (Mt 24:21). (Mateusz 24:21). W tym stwierdzeniu Jezus cytuje w znacznej mierze prorocstwo Daniela, rozdział 12, werset 1, gdzie Daniel opisuje ten sam okres jako „czas ucisku, jakiego nie było od początku narodu”.

Aby podkreślić, jak poważny będzie ten czas ucisku, Jezus dodaje: „Gdyby te dni nie zostały skrócone, nikt nie ocalałby. Ale ze względu na lud Boży dni te zostaną skrócone” (Mt 24:22). Jezus zapewnia nas jednak, że dni te zostaną skrócone dzięki boskiej mocy działającej poprzez jego kościół, „wybrany”. Innymi słowy, Jezus zgadza się z ludzkim punktem widzenia, że nie ma wyjścia z tego

dylematu ludzkiego szaleństwa, ale pociesza nas myślą, że Bóg zapewnił wyjście, sposób zbawienia dla ludzkości z jej własnej złej drogi grzechu i egoizmu. To właśnie to wyjście, które zapewnił Bóg, nazywamy w naszym tytule Jego lekarstwem na oszalały świat.

Królestwo

Krótko mówiąc, lekarstwem Boga na bolączki upadłej ludzkości jest królestwo, czyli rząd, którego ustanowienie obiecał w całym swoim Słowie. Jedną z tych obietnic dotyczy przyjscia wielkiego Mesjasza i Króla w królestwie: „Dziecię nam się narodziło, syn nam został dany, a rząd będzie na jego ramieniu. Nazwaj go: Cudowny, Doradca, Bogiem Mocnym, Ojcem Wiecznym, Księciem Pokoju. Nie będzie końca wzrostowi jego panowania i pokoju, na tronie Dawida i nad jego królestwem, aby je porządkować i ustanawiać sądem i sprawiedliwością odtąd i na wieki. Gorliwość Pana Zastępów to wykona”. Izajasz 9:6,7

Pan zapisał wiele prorocत्व, aby dać nam pewność, że Jego królestwo zostanie

ustanowione na ziemi, a w wielu przypadkach w Biblii królestwo to jest określane jako góra, „góra Pana”. W 2 rozdziale Księgi Daniela, zgodnie z proroctwem Daniela, góra ta pojawia się najpierw jako kamień, który uderza w nieświęte królestwa i rządy tego świata, a następnie staje się wielką górą, która wypełnia całą ziemię. Werset 45 tego rozdziału daje nam wspaniałą pewność dotyczącą królestwa Bożego. Cytujemy: „Skoro widziałeś, że kamień został wycięty z góry bez pomocy rąk ludzkich i rozbił żelazo, miedź, glinę, srebro i złoto, wielki Bóg objawił królowi, co stanie się w przyszłości: sen jest prawdziwy, a jego znaczenie pewne”. W 25 rozdziale Księgi Izajasza królestwo Boże ponownie porównuje się do góry. Czytamy: „Na tej górze Pan Zastępów przygotuje wspaniałą ucztę dla wszystkich narodów świata. Będzie to wykwinny bankiet z czystym, dobrze leżakowanym winem i wybornym mięsem”. Izajasz 25:6

Błogosławieństwa królestwa

Błogosławieństwa królestwa są szczegółowo opisane w Księdze Micheasza

4:1-4. Werset 1 brzmi: „ ” „W dniach ostatecznych góra domu Pańskiego będzie stała na szczycie gór i będzie wywyższona ponad wzgórza, a ludzie będą do niej przybywać”. To właściwe, że Pan porównuje swoje nadchodzące królestwo do góry. Proroctwa te były skierowane w pierwszej kolejności do narodu izraelskiego, a naród izraelski był przyzwyczajony do rządów sprawowanych z góry. Góra Syjon w Jerozolimie była siedzibą rządu, który sprawował władzę nad Izraelem. To właśnie na tej górze Dawid sprawował władzę nad sprawami Izraela, wybranego ludu Bożego. Kiedy więc w tym i innych proroctwach Bóg mówił o swojej górze ustanowionej na szczycie gór, oddani Izraelici z łatwością zrozumieli, że ich Bóg, Jehowa, obiecuje ustanowić na ziemi królestwo potężniejsze niż jakiegokolwiek dotychczas znane. I tak właśnie będzie.

W proroctwie Micheasza dotyczącym ustanowienia królestwa pojawia się dodatkowy punkt wyjaśniający i interesujący. Czytamy tu, że ta góra Pana jest „górami domu Pana”. Było to również znane Izraelitom sformułowanie z Księgi Proroków (). Domem panującym Pana

w Izraelu kierował Dawid i jego następcy. Jednak Dawid i jego cielesni następcy nie będą domem panującym przyszłego królestwa Bożego na ziemi. W przeszłości domy panujące nad narodami i imperiami często składały się z rodziny, w której prawo do panowania przechodziło po śmierci króla na innego członka tej samej rodziny.

W ten sposób funkcjonuje proroczy dom Pana. Dom ten składa się z jego synów, wśród których najwyższym jest Jezus. Czytamy, że kiedy Jezus przyszedł podczas swojego pierwszego przyjścia, „przyszedł do swoich, ale jego własni go odrzucili. Ale wszystkim, którzy go przyjęli, dał prawo stać się synami Bożymi” (J 1:11,12). Pod rządami Jezusa byli to pierwsi członkowie rządzącego domu Bożego. Jednak w całym Izraelu nie było wystarczającej liczby osób, które przyjęły Jezusa, aby otrzymać ten zaszczyt, więc w odpowiednim czasie Bóg zwrócił się do pogan poprzez głoszenie ewangelii, aby znaleźć tych, którzy byli godni uzupełnienia z góry ustalonej liczby, która miała stanowić Jego rządzący dom. W Nowym Testamencie wiele jest napisane o tych, którzy stali się wierzącymi od

czasu pierwszego przyjścia Jezusa i którzy dzięki mocy ducha świętego stali się dziećmi lub synami Bożymi. Tym obiecano, że jeśli pozostaną wierni, będą królować z Chrystusem w rządzącym domu Bożym. (Rzymian 8:16-19). „Duch świadczy wraz z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa. Ale jeśli mamy dzielić Jego chwałę, musimy również dzielić Jego cierpienia. Uważam bowiem, że cierpienia teraźniejsze nie są godne porównania z chwałą, która ma się w nas objawić. Całe stworzenie z niecierpliwością oczekuje objawienia się synów Bożych”.

Drogi Pana

Proroctwo Micheasza dotyczące królestwa Bożego głosi w rozdziale 4, wersecie 1, że „ludy będą do niego przybywać”. Podobne proroctwo w Księdze Izajasza 2:2-4 głosi, że „wszystkie narody będą do niego przybywać”; w obu tych proroctwach zapewniono nas, że wielu spośród wszystkich ludów, które przybędą do królestwa Bożego, powie: „Chodźcie, wejdźmy na górę Pana, do domu

Boga Jakuba, aby nas pouczył o swoich drogach i abyśmy chodzili Jego ścieżkami, bo z Syjonu wyjdzie prawo, a słowo Pana z Jerozolimy”. wers 3

W tym proroctwie góra Syjon reprezentuje boską władzę w królestwie Bożym. Reprezentuje to zatem duchową fazę tego królestwa, złożoną z Jezusa i jego wiernych i uwielbionych naśladowców. Powiedziano nam, że słowo Pana wyjdzie z Jerozolimy. Wspomniano tu o szerszym aspekcie funkcjonowania królestwa Bożego, aspekcie, który wchodzi w zrozumiały kontakt z ludzkością tutaj, na ziemi. Kontakt ten będzie odbywał się poprzez dawnych sług Bożych, takich jak wierni prorocy z dawnych czasów i inni, którzy wiernie służyli Bogu przed pierwszym przyjściem Jezusa. Jezus powiedział, że „wielu przyjdzie ze wschodu i zachodu i zasiądą z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim”. (Mateusz 8:11). Wyrażenie w greckim tekście, które zostało przetłumaczone jako „usiądą”, wskazuje, że odnosi się ono do uczniów siedzących przed swoim mistrzem lub nauczycielem. Tak więc wierni słudzy Boga z

dawnych czasów będą tymi, którzy będą przekazywać słowo lub prawa Boże ludzkości w Jego królestwie. Możemy myśleć o nich jako o symbolicznej Jerozolimie z proroctwa Micheasza. Mamy tu zatem zarówno duchową, jak i ziemską fazę królestwa, przy czym ci w fazie ziemskiej reprezentują tych w fazie duchowej i przekazują ludziom prawo Boże otrzymane od Jezusa i jego kościoła.

Ludzie i narody w tej przepowiedni o królestwie Bożym wyrażają pragnienie poznania i podążania drogą Pana. W tym czasie „będzie sądził między wieloma narodami i karmił [hebrajski: korygował] potężne narody z daleka; a oni przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy; naród nie podniesie miecza przeciwko narodowi i nie będą się więcej uczyć sztuki wojennej”. Micheasz 4:3

Warto tutaj zwrócić uwagę na ogromną różnicę między drogami Pana a drogami samolubnych ludzi. Przez wieki błędna filozofia ludzka twierdziła, że jedynym sposobem na zapewnienie pokoju jest przygotowanie się do wojny. Jednak droga Pana jest tutaj inna.

Kiedy ludzie poznają drogi Pana, zrezygnują z planowania i przygotowywania się do wojny. Zamiast tego „przekują miecze na lemiesze, a włócznie na sierpy”. Zamiast nadal budować wielkie armie w celu obrony, jak to się obecnie robi, i w ten sposób zapewnić sobie pokój, „naród nie podniesie miecza przeciwko narodowi, ani nie będą się więcej uczyć sztuki wojennej”.

Pomyślcie, jakim krokiem naprzód będzie to w rozwiązaniu szaleństwa, które jest tak powszechne w dzisiejszym świecie! Matka nie będzie już czuła, że jej syn może zostać wysłany na pole bitwy, aby zginąć. Nie będą już wyczerpywane zasoby świata na utrzymanie ogromnych struktur wojskowych, ponieważ nie będą już uczyć się wojny ani jej prowadzić. Taka jest droga Pana, droga, która zostanie ustanowiona na całej ziemi w królestwie Bożym, które zostanie ustanowione na szczytach gór, to znaczy dominujące nad sprawami wszystkich ludzi. Cieszymy się z tego aspektu Bożego lekarstwa na świat, który oszalał!

Werset 4 prorocstwa Micheasza brzmi: „Każdy będzie siedział pod swoją winoroślą i pod swoim drzewem figowym, i nikt nie będzie ich straszył, bo tak powiedział Pan Zastępów”. Ilustracja winorośli i drzewa figowego zawiera nacisk na bezpieczeństwo ekonomiczne całej ludzkości. Jedną z przyczyn tak wielkiego strachu w dzisiejszym świecie jest brak bezpieczeństwa ekonomicznego. Serca tak wielu ludzi są przepełnione strachem, że stracą środki do życia i zostaną zredukowani do statusu osób korzystających z pomocy społecznej. Ale wtedy nikt nie będzie ich straszył groźbą eksmisji z domów ani strachem przed głodem dla nich samych lub ich rodzin. Nikt nie będzie ich straszył w żadnym celu, a my mamy najświętszą pewność, że „Wszechmogący Pan tak powiedział”. Czyż może być lepsza gwarancja skuteczności i sukcesu Bożego lekarstwa dla oszalałego świata?

W dzisiejszym świecie czasami słyszymy, jak ktoś – nawet osoby piastujące wysokie stanowiska rządowe – mówi, że gdyby udało się skłonić ludzi do zrobienia tego czy tamtego, albo gdyby rząd uchwalił tę czy inną ustawę,

mielibyśmy pokój i bezpieczeństwo. Jednak w Bożym lekarstwie nie ma miejsca na żadne takie niepewności. Boże lekarstwo ma być narzucone arbitralnie i boską mocą – górami domu Pańskiego – wszystkim ludziom i narodom. Nie będą mieli innego wyboru, jak tylko być posłusznymi. Będą się radować, gdy uznają, jak naprawdę cudowne są drogi Pana. Po tak wielu wiekach oczekiwania i nadziei, a ze strony niektórych także modlitwy, droga Boża zostanie ustanowiona na ziemi!

Potrzeba czegoś więcej

Niezależnie od tego, jak cudowne będą błogosławieństwa królestwa Bożego dla świata dotkniętego grzechem i umierającego, zgodnie z szczegółami przedstawionymi w proroctwie Micheasza (4:1-4), nadal nie będą one lekarstwem na wszystkie ludzkie bolączki. Proroctwo Micheasza pokazuje, że ludzie nie będą się już uczyć wojny, więc nie będzie już wojen. Zapewnia nas, że przekują swoje miecze na pługi, a swoje włócznie na sierpy. Wykorzystają zasoby, które obecnie przeznaczone są na utrzymanie wojny i zbrojeń, do promowania pokoju i dobrej woli

między narodami. Zapewnia nas, że będzie bezpieczeństwo gospodarcze, że nikt nie będzie się bał utraty domu lub głodu. Cała ludzkość () będzie błogosławiona dobrobytem i dostatkiem we wszystkich aspektach ludzkich potrzeb.

Jednak pomimo wszystkich tych błogosławieństw, ludzkość nadal żyłaby w strasliwej pladze smutku i cierpienia, ponieważ nadal byłaby rasą umierającą. Mielibyśmy świat, w którym szpitale byłyby gęsto rozsiane we wszystkich narodach, a szpitale te byłyby pełne cierpiących i umierających. Nadal mielibyśmy przepełnione szpitale psychiatryczne. Każdy dom prędzej czy później dotknęłaby straszna choroba, a ostatecznie nieuchronna śmierć. Nie byłby to świat idealny. Jezus nauczał swoich uczniów, aby modlili się: „Przyjdź królestwo twoje. Bądź wola twoja na ziemi, jak w niebie” (Mt 6:10). Nie możemy sobie wyobrazić, że w niebie toczą się wojny cielesne, nie możemy sobie wyobrazić głodu w niebie, nie możemy sobie wyobrazić chorób i śmierci. Tak więc królestwo Boże będzie całkowitym lekarstwem na bolączki ludzkości.

Biblia zapewnia nas, że tak właśnie będzie. W cytowanym już proroctwie, w którym królestwo Boże ponownie nazywane jest górą, zapewniono nas, że choroby i śmierć również zostaną zniszczone. Jest to proroctwo z Księgi Izajasza 25:6-9. Odnosząc się do wielu błogosławieństw, które zostaną udzielone przez Pana, aby zaspokoić pragnienia ludzi, dowiadujemy się, że na tej górze Pan Zastępów „przygotuje wspaniałą ucztę dla wszystkich ludzi świata. Będzie to pyszny bankiet z czystym, dobrze leżakowanym winem i wybornym mięsem”.

„Tam usunie chmurę smutku, cień śmierci, który wisi nad ziemią. Wszechwładny Pan otrze wszystkie łzy”. Wydaje się, że jest to odniesienie do braku wiedzy, którego większość ludzkości doświadczała przez wieki, braku wiedzy o Bogu i Jego drogach. Wielka chmura lub zasłona niewiedzy w tym zakresie spowija wszystkich ludzi, a także narody. To właśnie dlatego, że narody są spowite tą zasłoną, wyobrażają sobie, że mogą ustanowić pokój, przygotowując się jednocześnie do wojny. Nie są obecnie w stanie przejrzeć tej zasłony, aby zrozumieć i docenić drogi Pana.

Ale zasłona ta zostanie usunięta, ponieważ inne proroctwa pokazują, że wtedy „ziemia będzie pełna wiedzy o Panu, tak jak wody pokrywają morze”. Izajasz 11:9; Habakuk 2:14

Na tej górze lub w królestwie Bożym „pożre śmierć w zwycięstwie” (Izajasz 25:8). Inne tłumaczenie wyraża to jeszcze mocniej, mówiąc, że Pan pokona śmierć w zwycięstwie. Tak, ten wielki wróg, śmierć, zostanie pokonany przez siły królestwa Bożego i nie będzie już mógł niszczyć szczęścia całej ludzkości. Proroctwo kontynuuje, mówiąc: „Pan Bóg otrze łzy z wszystkich twarzy i usunie zniewagę swojego ludu z całej ziemi, bo Pan tak powiedział”. Jakże odmienny będzie świat pod panowaniem królestwa Bożego, kiedy łzy zostaną otarte z wszystkich twarzy! Łzy są tu użyte jako symbol smutku, żalu, bólu. Ale wszystko to zostanie zniesione, a radość wybuchnie w każdym mieście, w każdej miejscowości, w każdej wsi, na każdym odludziu.

Przepowiednia mówi dalej, że Pan usunie z całej ziemi wyrzuty wobec swojego ludu. Te wyrzuty wobec ludu Bożego były jedną z cech

charakterystycznych panowania grzechu i śmierci. Szatan podburzył swoje zastępy przeciwko tym, którzy służą Bogu, i są oni ganiący, prześladowani, fałszywie przedstawiani, tak że niewielu jest naprawdę przygotowanych i wystarczająco odważnych, aby zdecydowanie opowiedzieć się za drogami Boga, drogami sprawiedliwości, pokoju i dobrej woli. Ale na górze Boga, „górze domu Pana”, On usunie gromienie ludu Bożego. W jednej z biblijnych obietnic dotyczących królestwa czytamy, że „stary wąż, który jest diabłem i szatanem”, wielki oszust i ciemieżca ludu, zostanie wtedy związany (Objawienie 20:2). Jakże wspaniałe są perspektywy Bożych obietnic! Jak jasna powinna być nasza nadzieja dzięki obietnicom Boga! Werset 9 z Księgi Izajasza 25 mówi: „W owym dniu powiedziano: Oto nasz Bóg, na którego czekaliśmy, i On nas zbawi; to jest Pan [Jehowa]; na Niego czekaliśmy, będziemy się radować i weselić z Jego zbawienia”.

To prawda, że ludzie czekali i tęsknili za błogosławieństwami, które zapewni im królestwo Boże. Nie byli świadomi, skąd będą pochodzić te błogosławieństwa. Ludzie

nazywali nowe warunki utopią i innymi przyjemnymi nazwami, ale kiedy te błogosławieństwa zostaną na nich wylane jak deszcz z nieba (), jednym z głównych błogosławieństw będzie zrozumienie ich źródła. Zrozumieją, że wielki Bóg miłości, który posłał swojego Syna, aby był odkupicielem i Zbawicielem świata, jest Autorem i Projektantem tego wielkiego planu, który przyniesie światowy i trwały pokój, wraz ze zdrowiem i życiem wiecznym oraz wiedzą o Nim samym i Jego Synu, co samo w sobie będzie błogosławieństwem, jakim niewielu na świecie cieszyło się przez wszystkie wieki ludzkiej historii.

Potwierdzenie w Nowym Testamencie

Chociaż cytowaliśmy głównie obietnice Boga zapisane w Starym Testamencie, wszystkie te cenne obietnice zostały potwierdzone przez Boga poprzez Jego sługi w Nowym Testamencie. Czytamy na przykład o Jezusie, że głosił królestwo Boże. Ale nie tylko to, chodził od miejsca do miejsca, potwierdzając swoje przesłanie cudami, których dokonywał, uzdrawiając chorych i

wskrzeszając umarłych. Apostoł Piotr w Dziejach Apostolskich 3:20-24 mówi o powrocie Chrystusa podczas Jego Drugiego Przyjścia i twierdzi, że wtedy świat może spodziewać się „czasów restytucji/odnowienia wszystkich rzeczy” (). Bóg przepowiedział te czasy restytucji ustami swoich świętych proroków od początku świata. Przywrócenie, o którym wspominał Piotr, zostało zilustrowane cudem, który właśnie dokonał, uzdrawiając człowieka, który od urodzenia był kaleką (Dz 3:1-8). Obejmuje ono również nadzieję na zmartwychwstanie umarłych, jak wskazano w wersecie 2 rozdziału 4 Księgi Dziejów Apostolskich. Apostoł Paweł, składając świadectwo przed rzymskim rządem, powiedział: „Bóg nie dał nam życia, mocy i wielkiej nadziei samemu sobie” (Dz 7:21). (Dzieje Apostolskie 3:1-8). Obejmuje ona również nadzieję na zmartwychwstanie, jak wskazano w wersecie 2 rozdziału 4 Księgi Dziejów Apostolskich. Apostoł Paweł, składając zeznania przed rzymskim rządem, powiedział, że nadzieją proroków i starszych Izraela było zmartwychwstanie zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych. Dzieje Apostolskie 24:14,15

Lekcja Pawła o zmartwychstanie

W swojej znakomitej lekcji na temat zmartwychstania umarłych, przedstawionej w 1 Liście do Koryntian, rozdział 15, Paweł mówi: „Ale teraz Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwociną tych, którzy zasnęli. Bo jak śmierć przyszła przez człowieka, tak też przez człowieka przyszło zmartwychstanie. Jak bowiem w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni. Każdy jednak w swojej kolejności: najpierw Chrystus jako pierwszy, potem ci, którzy należą do Chrystusa, w czasie jego przyjścia [greckie – obecności] W tej narracji Paweł mówi o błogosławieństwach królestwa Bożego, ponieważ następnie stwierdza: „Potem nastąpi koniec, gdy przekaze królestwo Bogu, Ojcu, gdy zniszczy wszelką władzę, moc i siłę. Musi bowiem królować, dopóki nie położy wszystkich wrogów pod swoje stopy. Ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć”. 1 List do Koryntian 15:20-26

Jakże wszechogarniająca jest myśl, że śmierć sama w sobie zostanie ostatecznie zniszczona! Oczywiście oznacza to, że ci,

którzy spali w śmierci, zostaną przebudzeni, aby dzielić błogosławieństwa królestwa z resztą ludzkości. A dlaczego miałoby być inaczej? Jakże niezadowolające byłoby wiedzieć, że żyjące pokolenie ludzi cieszy się doskonałym światem, wolnym od wszelkich przejawów szaleństwa, które nas dziś otaczają, wolnym również od chorób i plagi śmierci, a jednocześnie zdawać sobie sprawę, że tak wiele miliardów tych, którzy żyli w przeszłości, nie doświadczyło tych błogosławieństw, ponieważ umarli zbyt wcześnie!

Ale Bóg nie postępuje w ten sposób! Jego lekarstwo na świat, który oszalał, jest wszechne i kompleksowe. W pewnym sensie świat jest niezrównoważony od czasu, gdy człowiek po raz pierwszy zgrzeszył przeciwko prawom Boga. Każde pokolenie ludzkości doświadczało zaburzeń zarówno w społeczeństwie, jak i w życiu rodzinnym. Wszyscy cierpieli ból i śmierć. Wszyscy byli przepełnieni smutkiem, a ich oczy zalewały łzy, gdy śmierć zabierała ich bliskich. Nieuzasadnione byłoby myślenie, że te

miliardy ludzi znajdują się obecnie poza granicami kochającego królestwa Boga.

Wśród cierpiących i umierających ludzi znane jest powiedzenie: „póki jest życie, jest nadzieja”. Nie możemy jednak ograniczać mocy Boga do tego powiedzenia. Obietnice Boga zapewniają nas, że istnieje nadzieja poza śmiercią, że zmarli zostaną przywrócenii do życia w tym, co, jak już zauważyliśmy, Biblia opisuje jako zmartwychwstanie umarłych. Jezus powiedział: „Nie dziwcie się temu, bo nadchodzi godzina, w której wszyscy, którzy są w grobach, usłyszą głos Jego i wyjdą” (J 5:28,29). Ci, którzy czynili dobro (to znaczy wierzący w tym życiu), powstaną do życia i będą żyć i królować z Chrystusem w Jego chwalebnym królestwie, które będzie kanałem błogosławieństwa dla całej ludzkości (). Pozostali powstaną na sąd, to znaczy zostaną poddani próbie i otrzymają możliwość wykazania swojej lojalności wobec Boga w sprzyjających okolicznościach nowego świata. Czego więcej moglibyśmy chcieć!

W Starym Testamencie zmartwychwstanie zmarłych jest przedstawiane na różne

sposoby. Samo słowo „zmarływanie” nie występuje w Starym Testamencie, ale w tej części swojego natchnionego Słowa Bóg porównał zmarłych do więźniów, a ich przebudzenie ze śmierci do wyjścia z niewoli. Te obietnice wyzwolenia z niewoli dzięki pomocy Boga są tak wszechstronne, że obejmują cały świat ludzkości. Ich wyzwolenie ze śmierci jest opisane jako powrót. Mojżesz modlił się: „Panie, Ty jesteś naszym schronieniem od pokolenia do pokolenia, zanim powstały góry i zanim stworzyłeś ziemię i świat. Od wieków na wieki Ty jesteś Bogiem. Ty zamieniasz człowieka w proch i mówisz: «Powróćcie, dzieci ludzkie»”. Psalm 90:1-3

To właśnie w ogrodzie Eden Bóg skazał ludzi na zagładę, kiedy skazał naszych pierwszych rodziców i wygnał ich z ogrodu na niedokończoną ziemię, aby tam umarli. Wtedy naprawdę zaczęły się kłopoty człowieka. Ale Mojżesz zapewnia nas, że to nie jest koniec Bożego postępowania z człowiekiem. Ci, których obrócił w proch, usłyszą cudowne polecenie: „Powróćcie, dzieci ludzkie”. Tak, Chrystus, który swoją śmiercią zapewnił odkupienie i zbawienie świata, użyje boskiej

mocy, aby wezwać całą martwą ludzkość do powrotu do krainy żywych.

Księga Izajasza 35:10 zawiera kolejną cudowną obietnicę powrotu ludzkości z martwych. Tekst ten brzmi: „Okupieni przez Pana [okupieni w wyniku śmierci Jezusa na krzyżu Kalwarii] powrócą i przybędą do Syjonu z pieśniami i wieczną radością na głowach; osiągną radość i wesele, a smutek i westchnienia uciekną”. Cóż za trafny punkt kulminacyjny dla jasnej nadziei, która jest przedstawiona cierpiącemu światu w całym tym rozdziale! Począwszy od trzeciego wersetu czytamy: „Wzmocnijcie osłabłe ręce, ugruntujcie chwiejne kolana; powiedzcie tym, którzy mają lęklive serca: Bądźcie silni, nie bójcie się; wasz Bóg przyjdzie, przyjdzie z ną zemstą; z boską odpłatą przyjdzie, aby was zbawić”. Izajasz 35:3,4

Ta obietnica jest szczególnie aktualna dzisiaj. Jest to dzień zemsty Boga na przekłętym grzechem i umierającej rasie ludzkiej. Ale On nie przychodzi tylko po to, aby wymierzyć zemstę światu, ponieważ, jak pokazuje ta obietnica, zemsta ma formę wynagrodzenia.

Jego prawdziwym celem jest zbawienie i błogosławieństwo ludzkości: „On przyjdzie, aby was zbawić”.

Izajasz kontynuuje: „Wtedy otworzą się oczy ślepych, a uszy głuchych zostaną otwarte. Wtedy chromy będzie skakał jak jeleń, a język niemych będzie śpiewał, bo na pustyni wytrygną wody, a strumienie na pustkowiu. A spieczona ziemia stanie się jeziorem, a spragniona ziemia źródłami wody: w siedzibie smoków, gdzie leżały, będzie trawa z trzcinami i sitowiem” (wersety 5-7). Jak wielką zmianę oznacza to dla dzisiejszego świata, tak pełnego cierpienia i strachu! Werset 8 brzmi: „Będzie tam droga i ścieżka, która będzie nazwana Droga Świętości; nieczysty nie będzie po niej chodził, ale będzie ona przeznaczona dla tych [to znaczy dla korzyści tych, którzy są nieczysti, jako droga do oczyszczenia się lub osiągnięcia sprawiedliwości i przyjęcia przez Boga]: podróżni, choć głupi, nie zbłądzą na niej. Nie będzie tam lwa ani żadnej drapieżnej bestii; nie będzie ich tam; ale będą tam chodzić odkupili” (Izajasz 35:8,9). Następnie w wersecie 10 pojawia się cudowna obietnica kulminacyjnego

błogosławieństwa, kiedy to odkupił przez Pana powrócą ze śmierci z pieśniami wiecznej radości na głowach. Kiedy prorok mówi: „Nie będzie tam lwa”, przypomina nam się obietnica z 20 rozdziału Księgi Objawienia, która mówi nam, że w tym czasie szatan zostanie związany. Szatan jest opisany w Biblii jako ryczący lew, szukający kogo pożreć. 1 Piotra 5:8

W tym nowym świecie, po tym jak Bóg zniszczy wrogów sprawiedliwości i wyleje swojego ducha na całe ciało, jakże wspaniałe będą warunki! Izajasz napisał: „Wtedy sprawiedliwość zamieszka na pustyni, a prawość pozostanie na urodzajnym polu. A owocem sprawiedliwości będzie pokój, a skutkiem sprawiedliwości – spokój i bezpieczeństwo na zawsze. I mój lud [cała ludzkość] będzie mieszkał w spokojnym miejscu, w bezpiecznych domach i w spokojnych miejscach odpoczynku”. Izajasz 32:16-18

Będzie to czas, kiedy królestwo Boże będzie panowało na ziemi, a Jego lekarstwo na oszalały świat zacznie w pełni działać. Jakże

wspaniała jest przed nami perspektywa! Jakże cudowne jest uświadomienie sobie, że nadzieja człowieka na przyszłość jest tak jasna, jak obietnice Boga!

Ostateczne świadectwo

Ostateczne świadectwo królestwa Bożego zostało nam przekazane w Księdze Objawienia. W całej tej księdze znajduje się wiele odniesień do królestwa, ale chcielibyśmy zwrócić uwagę na niektóre zapewnienia, które znajdujemy w rozdziałach 20, 21 i 22. W rozdziale 20, jak już zauważyliśmy, mamy zapewnienie o związaniu szatana. Mamy zapewnienie, że Chrystus wraz ze swoimi wiernymi naśladowcami, Kościołem, będzie żył i panował przez tysiąc lat, aby rozdzielać obiecane przez Boga błogosławieństwa. W tym rozdziale dowiadujemy się również, że śmierć i piekło wydadzą z siebie zmarłych, którzy są w nich, i że zarówno śmierć, jak i piekło zostaną zniszczone.

W rozdziale 21 czytamy, że „Bóg otrze z ich oczu wszelką łzę, i nie będzie już śmierci, ani smutku, ani płaczu, ani bólu, bo pierwsze

rzeczy przeminęły. A ten, który siedział na tronie, rzekł: Oto wszystko czynię nowe. I rzekł do mnie: Napisz, bo słowa te są prawdziwe i wierne” (wersety 4,5). W ostatnim rozdziale Biblii czytamy: „I pokazał mi czystą rzekę wody życia, przejrzystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka. Pośrodku ulicy i po obu stronach rzeki rośło drzewo życia, które rodziło dwanaście rodzajów owoców i co miesiąc wydawało swój owoc, a liście drzewa służyły do leczenia narodów” (Objawienie 22:1,2). (Objawienie 22:1,2). W wersecie 17 rozdziału 22 Księgi Objawienia czytamy: „Duch i oblubienica mówią: Przyjdź. A kto słyszy, niech powie: Przyjdź. A kto pragnie, niech przyjdzie. A kto chce, niech darmo weźmie wodę życia”.

Czy możemy prosić o więcej zapewnień ze Słowa Bożego, że rzeczywiście zapewnił On lekarstwo na bolączki oszalałego świata? Tak, narody potrzebują uzdrowienia, a w tej przepowiedni powiedziano nam, że Bóg zapewnił środki do uzdrowienia narodów. Podnieśmy więc głowy, pozbadźmy się naszych obaw i oczekujmy zbliżającego się ustanowienia tego królestwa, ponieważ mamy wszelkie powody, by wierzyć – a jednym z nich

jest obecne szaleństwo samego świata – że królestwo Boże jest blisko.